

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR
INCA 21 DE ABRIL DE 1917

Núm. 121

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

ESPERANT EL Sr. BISBE

Segons sabem, el dimars prop-vinent, nostra ciutat tendrà l'alta honra d'hostetjar al Prelat de Mallorca, il·lustríssim Dr. Rigobert Domènec i Valls.

El nostre estimadíssim Pastor, que ve per realisar sa Visita Pastoral en nostra ciutat, serà idò, per alguns dies, nostre hoste il·lustre.

Quant nosaltres poriem molt bé pensar que—donada l'intensitat de la seva labor pastoral, desplegada en la Capital de l'Illa i en les seves parts foranes,—aquest incansable Apòstol de Jesucrist reposaríà algun tant, per continuar després el seu Apostolat per l'interior; vat-aquí que, sobtadament, se nos anuncia la seva venguda, meresquent així casi les primícies de la seva sollicitud paternal la ciutat nostra, la, qui ès una de les filles majors de nostra terra benvolguda, a la seva suprema direcció espiritual, en bona hora, encomenada.

Ara toca al nostre poble el preparar-se per la venguda del Pastor diocesà; i de tal manera, que aquest, en mitj de les manifestacions de nostra activitat comercial i industrial, que forman la característica de nostra vida material, puga ovirar al mateix temps síntomes vertaders d'una altra activitat superior, de l'activitat del esperit, sensa la qual seria innoble i vana la primera.

Inca, per son progrés material, ha assolit un nom respectuós dins la vida del perfeccionament humà; ara importa molt també que, estant per rebrer la primera visita del seu nou Bisbe, sápiga a ella preparar-se amb aquella fe i religiositat que sempre han estat patrimoni del poble de Santa Maria la Major.

Que els dies que precedixen a tan

faust aconteixement sigen dies plens de mèrits pel Cel, serà l'única manera de posar-nos en comunicació de esperit amb el major Pare de les nostres ànimes.

Solsament així seràn extraordinàriament íntimes, fortes i amoroses, nostres relacions amb nostre Prelat, que ve en creuada de pau i de llum: de la Pau de Cristo i de la Llum evangèlica!

Llavors quedarem en íntima competènciació amb nostre Pastor, que ve per informar-se per si propi, de com el nostre poble es conforma amb les normes evangèliques.

Plè el seu cor de la doctrina de Cristo i amb la paraula de Deu en sos llabis, veurem prompta al nostre prelat examinar nostra vida religiosa, confortant-nos amb la gràcia de Deu que brotarà meliflua de la seva ombra apostòlica.

Escoltem d'aprop el seu magisteri que no ès més que el de la Església, columna i sosténiment de la veritat...

La Redacció de «La Veu d'Inca» anhela ja de veres besar l'anell pastoral del seu Prelat, an aquí de bell nou rendeix homenatge d'acatament filial i respetuós.

Per la Redacció,
J. AGUILÓ PVRE.

Inca 20-4-17.

FINS Á QUANT...?

Xerafins que allà en la glòria festetjau a mon Amat,
àngels que amb arpes daurades entonau melosos cants,
prop de voltros una estona dexau-me gojós pujar;
¡ni'n diria d'amoretes an Aquell que jo estim tant!
Mes jai! presoner me tenen,
presoner som aquí baix...
¿Amor de l'ànima mia,
fins a quant ha de durar?

¡Lliris del camp que les gotes
de la rosada amparau,
¿voleu-me dir la dolçura
del qui us rega amb tant d'afany?
Roses que l'oratje besa
tot ple d'aromes suas,
vullau dir-me los misteris
que us revela murniurant;
jo sols sé de l'amargura,
la dolçor ni sols la tast:
¿Amor de l'ànima mia,
fins a quant ha de durar?

Aucellet que alegre tresques
per dins les comes i valls,
que a coronar-te amb les boires
aixeques ton vol cantant,
¿no'm dexaries tes ales,
tes ales pera volar
vora un verger que somia
lo meu pit enamorat?...
Corre aucellet a ton marge,
alegra les flors del camp...
¿Amor de l'ànima mia,
fins a quant ha de durar?

Bells estels que en la nit fosca
lo meu pit feis bategar
que dins l'ànima feis néixer
el pensament eternal,
perquè no m'en duis amb voltros
a perdrem per los espais?
A estimar no'm guanyarieu,
a l'Amor que us inflamà;
mes jai! que les nigulades
de ma vista'us van tapant.
¿Amor de l'ànima mia,
fins a quant ha de durar?

Orfanet damunt la terra,
jo tot ho tenc allà dalt
bon Jesús, si m'ho prenguéreu,
¿per qué me teniu esclau?
¿perque l'aigua de la vida,
que coneix i que no alcanç,
a dolls no la'm dau a beure
prop de Vos, Jesús Amat?
¿Que té aquest mon sinó espines
p'el qui un dia eus ha estimat?...
Angelets, per mi pregau-li!
¿Amor del cor! ¿fins á quant?...

† JOAN GUIRAUD PRE.

LA REPUBLICA

I

En quant a sa forma, la república no's diferencia de nostra monarquia no més que en el modo d'elegir el cap suprem de l'Estat.

No és cap forma dolenta de govern.

El sistema constitucional gaire bé ha destruit l'autoritat reial, restant-li ses iniciatives i convertint-la en una figura d'adorno. El sentiment monàrquic del poble, al trobar-se amb reis que no poden governar, que no poden prometre res, i, si prometen, no poden complir, irresponsables en ço que fan i en ço que diuen, ha sofert una sotregada de mort.

Ademés, sien les que vulguen les causes, les dinasties reials no són venerades, els noms reials no tenen en la major part de les nacions ni fan sols el crèdit de l'antiguitat.

De tot això en podem treure que si la forma republicana no és en sí mateix dolenta, poden esdevenir circumstàncies que la facin útil i fins necessària.

Més encara. De la monarquia constitucional que tenim, pot passar-se a una república, àdhuc a una república dolenta, sense que nostra societat passi greu congoixa o violentes extremitats, perquè els vics i dolorerse d'aqueixa república possible estan tots en llevor en la nostra monarquia. Ja aquesta està fonamentada sobre el concepte fals o mal entès de la sobirania del poble.

Ja aquesta no cerca la veritat per l'esforç d'homes intel·ligents i virtuosos, sinó per l'instrument cec de la opinió pública.

Ja aquesta ha dividit els ciutadans en partits que lluiten eternament per obtenir les llançies del presupost.

Ja aquesta ha destruit l'autoritat, desfrant-la i repartint-la entre infinitat de cacics, batlles de R. O., governadors i ministres, que avui la prenen, demà la deshortren i demà passat la deixen.

Ja aquesta ha admès en principi tots els llibertinatges, que n'ha dit llibertats, contraris a la llei de Jesucrist.

Ja aquesta ha posat la mà parricida a la família, al municipi, a la regió, agrupacions naturals, fundadores de la societat política i anteriors a ella en el temps i en el dret.

Cal que la gent pensadora i honrada i cristiana s'acostumi a la idea de que la Providència pot desfer amb una bufada aquest borralló de monarquia que encara voleia. Cal que pensi que una República no ha d'obrir als nostres peus cap precipici nou que no estiga ja cavat per l'actual règim.

Cal que mediti que una República pot ser també instrument de la regeneració i de la felicitat d'un poble, i que, tal vegada, depèndrà d'ells que ho sigui.

JAUME RAVENTÓS.

(Prosos de bon seny)

ANYORANÇA

Sols de pensar-hi s'obren encara fresques i sagnantes, com roges roelles, les fordes ferides de mon cor; com tórrera viuda senglotant dins la buidor de bosc ombrívol, gemega dolorida la meva ànima...

Era en el maig. Els tebis raigs de llum del sol obrien els calzers de les flors, feien florir, ubriacs de amor, els cors dels jocincels i l's de gentils donzelles.

Mare Natura engalanava a sa filla Terra; obría dins la profunditat ignota de la nit els petals de milions de estrelles. Dins la augusta pau del bosc teixien subtils llaços de amor els rossinyols, amb ses cançons ubriagadores. Volaven per la plana banyats de llum esbarts de verderols bruntzents i xiscladores oronelles.... L'humil i perfumada violeta sentia extremir-se tota al veure al nàrt gentil, vinclat per l'oraijol, desfent-se en cortesies. La roella era tota avergonyida per ser besada per la rossa espiga. Els aucells joguiners i remorosos s'empaïtaven, folls d'amor. De nit a par plorassen enamorades les estrelles...

Quant eren tot dolços somriures, quant de amor mon cor era una flama, se marci la flor per mi més olorosa, volà ben lluny l'aucella tot dolçura, se va apagar l'estrella resplendent del cel de ma esperança. No l'he tornada veure! Des de llavors mon cor és com rosella oberta, mullats de sanc sos petals; plora sens conhort l'ànima mia, com tórrera viuda demunt un brote d'heure, sola, abandona i trista, dins la buidor del bosc ombrívol, senglotant d'amor i d'anyorança.

TEU, T. A.

Noves Obretes

Novena de la Mare de Deu de Lluch

No fa gaire temps que a nostra Estampa s'acabà de editar una preciosa Novena en català de Mallorca dedicada a la *Mare de Deu de Lluch*, composta pel Rmt. P. Miquel Rosselló, Missioner dels Sagrats Cors.

En lloc de pròleg du un article històric de *La Troballa de la garrida Imatge*, i de la processó que s'organà per trasportar-la a l'antiga Església d'Escurça. La materia de cada dia està basada demunt un verset del *Magnificat*, i com són deu els versets, el darrer està dedicat an el *Dia de la Festa*. Recompte cada dia un dels molts de miracles obrats per la Mare de Deu de Lluch.

Amb un llenguatge digne i castiç que està a l'alçans del poble, com cal que hi estiga tota obra de piedat, el Pare Miquel, adresa cada dia un himne de alabanza a Deu i a la Verge Maria i exposa una llissó de mística ensenyança per les ànimes devotes.

Ultimament, la Novena du uns gois del segle XVI, que són una revelació de la devoció de

l'antic poble mallorquí a la Mare de Deu de Lluch; i acaba amb la magnifica *Cançó dels pelegrins* del Dr. Costa.

De la presentació de l'obreta no cal dir-ne res nosaltres; sols en direm que ès neta i sobria, tirada en paper lux, que fa comprera.

Aquesta hermosa novena, estarà venal an el Santuari de Lluch i serà el millor recor que s'en porà dur els romeus i pelegrins de *La Moraneta*, per ser un medi en el qual, la porà obsequiar desde son poble sos devots i invocar-la en les seves necessitats els cors mallorquins que tanta devoció li tenen.

Mes de Maria Casola.

A la darrera d'aquest mes sortirà a llum, també de l'Estampa de *La Veu d'Inca*, un nou mes de Maria, en català de Mallorca, que, com el seu títol indica, estarà dedicat a les famílies cristianes i persones ocupades que tinguén poc temps disponible, puis el seu text sols omplirà dues planes curtes per dia, i el seu preu serà econòmic que podrà adquirir les persones de modesta posició.

En la redacció d'aquesta obreta s'ha procurat que'l seu llenguatge, dins una forma digne, sia popular; perquè'l poble l'entengui i puga assolir els hermosos pànsaments i dolces oracions dels Sants Pares i dels Dutors de la Església que hi estan reproduïts.

¿Que'n farem d'aquells llibres en català que per la seva literatura no som més bons d'assolir pel poble que'l devocionaris castellans? El revisor d'aquesta obreta ès el Canonge Magistral, Mn. Alcover, el qual, ha tengut, un gran interès que's nutriç de la saba de nostre llenguatge, no tenguent cap terme ni forma que no sia ben mallorquina i ben nostra, perque així la piedat del poble pugui nutritr-se més i més en la devoció i amor de la Verge Maria.

X X.

Garbes i Gavelles

Copiam de la "Revista de Gandia", le següent informació de la Guerra.

Los efectos del bloqueo submarino

El «Daily Mail» escribe:

«El bloqueo alemán contra Inglaterra no es ninguna tontería ni ningún engaño. El Kaiser ha dado orden a sus submarinos de que hundan todo lo que se les presente a la vista, ya sea británico, aliado o neutral. Pero por otra parte existen elementos prodigiosos de engaño respecto al bloqueo británico contra Alemania.

Una amplia exportación de víveres se está haciendo desde Holanda y Dinamarca a Alemania. Hace pocas semanas un periódico danés reveló el hecho de que las grandes compañías danesas de mataderos estaban enviando el 30 por 100 de sus productos a Alemania. Por otro lado Dinamarca más que ha doblado su importación de habas indias, un excelente material para engordar las reses. Todavía la semana pasada un periódico alemán dijo que a una sola municipalidad de Alemania se habían mandado desde Holanda 450 toneladas de conejos helados y 100.000 aves de corral. Mientras que estos pequeños estados están abasteciendo a nuestro enemi-

go, han reducido enormemente sus envíos a Inglaterra. Los cuatro millones 315.000 centenares de huevos que Dinamarca nos enviaba en 1914 han quedado reducidos a un millón 392.000 en 1916, y desde entonces han desaparecido casi por completo. El tocino de Dinamarca ha quedado reducido también a casi la mitad, mientras que la exportación a Alemania ha aumentado.

¿Por cuánto tiempo vamos a sufrir estas cosas y por cuánto tiempo quiere el Ministerio de Negocios Extranjeros seguir con su descaro al pretender que semejante estado de cosas aparezca como satisfactorio?

Estamos sufriendo en la actualidad escasez de víveres, mientras que esos países neutrales tienen verdadera abundancia de ellos y los venden a Alemania. La única táctica satisfactoria que puede y debe emplearse desde ahora será la de prevenir que ninguna clase de grasas, ni de abonos, ni de víveres, llegue por la vía marítima a Holanda y Dinamarca.

Las deudas de la Entente

Una clara idea de las deudas de la Entente y su completa dependencia de los Estados Unidos, la dá un artículo del agregado financiero de la Embajada rusa en París, Arthur Rassalowitsch, en la «Revue des Economistes» que en su informe anual del año 1916, dice:

Desde agosto de 1914, según el informe del National City Bank prestaron los Estados Unidos: a la Gran Bretaña 858,4 millones de dólares; a Francia 656,2 millones; a Rusia 117,2; a Italia 25; al Canadá 120 y a las provincias del Canadá 185 millones, que en total hacen una suma de 1.961,8 millones de dólares. Enfrente de estas sumas, se halla Alemania con 20 millones de dólares solamente. A las sumas que hemos indicado para la Entente hay que añadir 82 millones de dólares del empréstito municipal de Londres y Dublín y 110 millones de empréstitos municipales franceses. Las transferencias que Inglaterra se vió obligada a hacer semanalmente a los Estados Unidos fueron extraordinarias y la obligaron a hacer grandes exportaciones de oro. Ciertamente que los continuos esfuerzos de Inglaterra consiguieron restablecer la estabilidad del cambio de su divisa en Nueva York, así como también mantener en Francia el cambio de la libra esterlina a algo más de 27,70 pero no logró salvar el cambio de los rublos.

El mayor enemigo de la paz

La «Gaceta de Colonia» escribe:

«Habrá muy pocas personas en Europa que no vean con claridad el hecho de que el mayor obstáculo para la paz está en la persona del Jefe del Gobierno inglés Mr. Lloyd George. Las gentes que anhelan la paz hubieran probablemente logrado su deseo desde hace tiempo, si el Jefe del Gobierno inglés no hubiese siempre de nuevo estimulado las pasiones por el exceso de su engaño propio, por su gran temperamento y por la influencia de que todavía dispone. Esta miniatura de un Napoleón democrático, que, por cierto, nunca ganó batallas como las de

Marengo o Austerlitz, se mantiene, por los nuevos métodos que él ha aplicado al Gobierno de Inglaterra, por la dictadura de la Prensa bajo el mando de Lord Northcliffe, y por la parálisis del Parlamento, por medio de un gabinete de peritos políticamente impotentes, pero entregados completamente a él.

El hecho, sin embargo, de que el reconocimiento del límite hasta el cual este hombre se convierte en un desastre para Europa aumente más y más, no sólo entre los amigos y aliados de Inglaterra, sino también entre sus propios paisanos, es una notable señal de los tiempos, que deberíamos todos no perder de vista. Porque, hasta que Mr. Lloyd George no haya sido descartado o imposibilitado para causar daños como ministro, no habrá en Inglaterra ninguna verdadera disposición para hacer la paz.»

Las víctimas de la revolución en San Petersburgo

París. Según una noticia del «Petit Parisien», el número de víctimas de la revolución rusa en San Petersburgo asciende a 7.000 entre muertos y heridos. El número mismo de muertos oscila entre 1.200 y 1.500. Como explicación a esta cifra elevada dá el periódico parisén el haberse desarrollado una verdadera batalla en la plaza de San Nicolás y calles adyacentes de San Petersburgo.

La Crisis i el Nou Ministeri

Els telegrames d'ahir ens duen la nova que'l conte de Romanones ha presentada la dimissió del Govern en ple. Es estat la millor obra que ha fet durant la seva actuació.

I tot-d'una, sensa passar per les acostumades consultes, el Rei ha encarregat el Govern a un alira cap-pare del partit Lliberal, quedant constituit el ministeri en la següent forma:

Presidència—D. Manuel García Prieto, Marquès de Alhucemas.

Gobernació—D. Juli Burell.

Estat—D. Joan Alvarado.

Guerra—General Aguilera.

Marina—General Miranda.

Instrucció—D. Josep Francos Rodríguez.

Foment—D. Martí Rosales.

Hacienda—D. Jaume Alba.

Gracia i Justicia—D. Trinitari Ruiz Valarino.

Mallorquines

PELEGRINACIÓ

La pelegrinació franciscana que tots els anys es fa a qualquè santuari de la Verge Maria, engany estarà dirigida pels Pares de la Tercera Orde Regular, els quals han escollit el Santuari de la Mare de Déu de Consolació de la vila de Sant Joan, i el segon diumenge del mes vinent o sia el 13 de Maig.

A Sant Joan s'és constituïda una comissió receptora on hi figuren les principals persones del poble; i ens diuen que aquesta, fa grans preparatius per rebre així com cal els pelegrins i

perque totes les coses estiguin a punt an el moviment religiós que sempre s'hi desplega.

De Inca s'espera que hi anirà un gros contingent. El primer dia de Maig a Sant Francesc, després de la devoció del Mes de Maria, començaran enseiar l'himne de la pelegrinació que ha compost el Mestre de Sant Joan, amic de les nostres actuacions regionalistes.

Noves d'Inca

VISITA PASTORAL DEL Sr. BISBE

Enterats suposam als inquers, de que dimarts vinent tendrem a Inca la visita del Sr. Bisbe de Mallorca, l'il·lustríssim i Reverendíssim Sr. D. Rigobert Domènech i Valls.

Per donar una notícia a nostros lletgildors dels actes que verificarà durant la seva estada a Inca, hem visitat el Sr. Ecònom, el qual ens ha dit que, a poca diferència, el programa seria el següent:

Dia 22, diumenge, començarà un friduo, a la Parròquia, predicat pel Rmt. P. Fornés Franciscà.

Dia 24, dimarts, amb el tren ràpid del cap-vespre arribarà el Sr. Bisbe, dirigint-se a la Església Parroquial, verificant s'entraida amb el ceremonial de rúbrica, i tot seguit, Sa Il·lustríssima predicarà al poble. Després de un curt descans continuará sa visita pastoral a la Parròquia.

Dia 25, dimecres, a les 7 i mitja del matí, Missa de comunió general que celebrarà Sa Il·lustríssima.

A les 10, se començarà la Confirmació dels nens.

A les 4 del cap-vespre, se farà la Confirmació de les nines.

Les persones que presentin nens o nines a confirmar han d'entregar un bilet que contenga els nom i llinatges del infant i el nom de sos pares.

Dia 26, dijous, seguirà la visita pastoral a les escoles nacionals, al convent de les monges tancades i a la Església de Sant Domingo.

Dia 27, divendres, serà la visita a les monges Franciscanes i Paüles.

Aquest dia quedarà terminada la visita i estarà Sa Il·lustríssima de partida.

L'incansable publicista En Joan Estelrich, quina feonda ploma mai té aturai, parlant demunt el Sóller de la labor de N'Andreu Ferrer d'Artà, ha tornat fer honorosos elogis de nostre Director, lo que agrairí de veres, per la bondat del seu cor que li fa fer tals distincions.

La festa del Pan-caritat de Santa Magdalena de diumenge passat va resultar ben devota i ben espansiva.

A pesar del vent intempestuós que feia el matí i la poca gent que pujava, a l'hora de l'ofici s'omplí l'Oratori. Fons el celebrant Mossen Francesc Garau i cantà l'Epiстola son così el coroneta Sebastià Garau, per

aplicar-se aquella festa en acció de gràcies per haver alcansada la salut, per mediació de la Mare de Déu de Lourdes, sa padrina i Mare dels Canonges Graus.

La Escolanía Seràfica amb la destresa que ella sab fer-ho cantà la missa pastoral d'En Bottazzo i Mn. Josep Aguiló se destirà d'un sermó ben llampant i hermós, dient que havíem pujat allà d'alt per tres amors que es comprenien i es completaven: al Santuari nostre, Santa Magdalena i la Mare de Déu de Lourdes.

Després del dinar, dins el menjador s'atrengaren unes cantories que duraren prop de dues hores, executant-se un repertori ben extens i delitós, no faltant la cansó del Pa'n-caritat i les cobles de Santa Magdalena que cantà tot-hom.

Llavors sortí la processó amb la Imatge de la Mare de Déu de Lourdes i cantant seguir seguit les seves cançons. Tornats a la església se donà la bendició amb el Santíssim hi va haver aplega-mans a les Santes festetjades.

La diada del Pa'n-caritat, amb les funcions religioses amb el Santíssim exposat an aquella altura de pau, tenen un encant i atractiu de no dir, que fa gaudir el cor de belles emocions.

Que hu vegem molts d'anys i Mossen Guillerm, Rector de l'Oratori, molts anys tenga salut i humor per organizar tan garrida festa.

D'alabar són les millores que s'han fetes an el carrer de l'Estació que tira al Mercat vei. A un bon tròs d'ell s'ha pujat el pis donant-li una arrasant més dolça que ha donat lloc que se pogués alsar i angrandir el pont del torrent de *cantabou*, millora que també s'ha feta per donar lloc a les avenudes grosses de les aigües.

Ademés s'han posades a tira unes cases que sortien, poguent-se així continuar la ampla carena d'aquell carrer, cosa que també se fa i sols falta ara acabar de donar la darrera mà an el pis.

Així va bé, al manco els dijovers que van a l'Estació no tendràn motiu de maleïr els inquers quant es trobin dins una bassa de fang difícil de sortir-ne sensers, com abans hi havia.

An el carrer del Born i plassa de Lluch també s'hi posen unes mitges soles totes de pedra i tritura, sensa aquella terrota mesclada que se posà an el carrer de la Murta la darrera vegada que hi posaren ses mans pecadores els caminers, causa de la grandíssima porqueria que sufrim.

Meam si aquesta vegada que e-hu fan un poc be, entrerà en torn aquest ditxós carrer de la murta (ales) del fang.

Per no haver rebuda invitació per l'acte de la Jura de la Bendera dels nous reclutes, i per no fer omissions en la Crònica d'Inca de coses importants, copiam de "La Almudaina", la ressenya que'm fa. Diu aixis: «Recibimos ayer atento B. L. M. del Co-

ronel del Regimiento de Inca don Rafael Romero, para asistir al acto de la misa y jura de la Bandera, acto que ha tenido lugar hoy en el extenso patio del «Cuartel del General Luque.»

Al solemne acto han asistido las primeras autoridades locales y corporaciones y distinguidas familias de la localidad.

Adosado a uno de los pabellones, se ha levantado un altar en donde el Capellán castrense Rdo. D. Antonio Vila ha celebrado el Santo Sacrificio.

Terminado que ha sido el acto religioso, y después de las palabras sacramentales de costumbre, los nuevos reclutas han prestado juramento a la Enseña nacional.

Luego la tropa ha efectuado el desfile con toda marcialidad al toque de la banda de cornetas y tambores del Regimiento.

MERCAT D'INCA

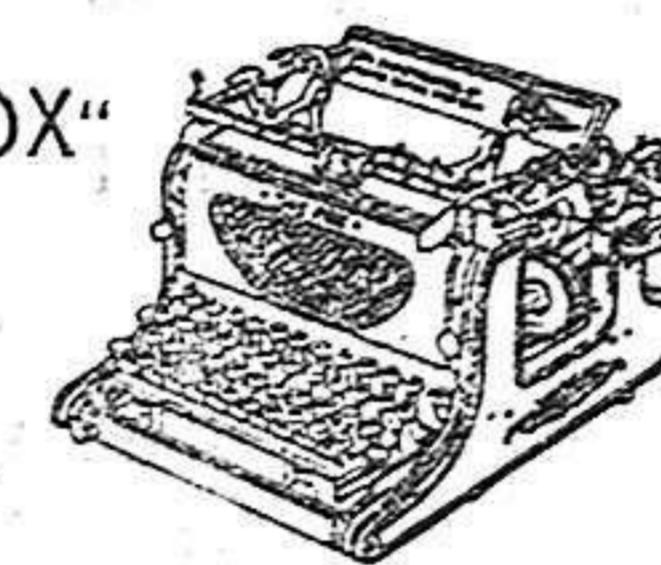
Preus que retgiren a nostre mercat

Bessó	a 75'00	el quintá
Blat	a 25'00	la cortera
Xexa	a 25'50	id.
Sivada	a 12'00	id.
Id. forastera	a 11'50	id.
Ordi	a 15'00	id.
id. foraster	a 14'50	id.
Faves pera cuinar	a 29'00	id.
id. ordinarias	a 24'60	id.
id. per bestiá	a 24'00	id.
Blat de les Indies	a 27'00	id.
Monjetes de confit	a 45'00	id.
Id. B'anques	a 44'00	id.
Siurons	a 34'00	id.
Fasols	a 00'00	id.
Garroves	a 07'50	el quintá

MÁQUINAS DE

ESCRIBIR „FOX“

Ecritura visible, tecla de retroceso, cinta bicolor y esparcidor patentado.

Indiscutible es la máquina de escribir más completa, más sólida, más agradable para el trabajo y la que reune más ventajas que todas las demás.

Cintas para todas las marcas de máquinas de escribir.

Tampones para máquinas *Yost* y toda clase de accesorios.

VIUDA DE JOSE F. CASTELLA
Plaza del Mercado, 17—INCA.

SE ALQUILA

Una casa en buenas condiciones situada en la calle de Montanera. Darán informes en esta imprenta.

SE VENDE

Un carretón con muelles, nuevo, de cuatro asientos. Darán informes en ésta imprenta.

INSTALACIONES ELECTRICAS Y DEMAS TRABAJOS DEL RAMO A PRECIOS SUMAMENTE ECONOMICOS

PRONTITUT - ESMERO - ECONOMIA

Jose fuster

CALLE DE LA FUENTE N.º 42

Instalaciones gas sumamente economicos

LAMPARAS A PRECIOS BARATISIMOS

Pedid informes, y se convencerán.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures=En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unes al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis, 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y milesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores=50 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Llubi. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

1917

Calendari Monumental
de Catalunya

= 5 PESSETES =

Venal a nostra Redacció

SANTS EVANGELIS
traduits en romans popular

Son feel reproducció dels que foren publicats en distins setmanaris mallorquins publicats amb la aprovació dels ordinaris i ara replegats per a que puguen servir de premis als nins i nines de les escoles, sens altra mira que la glòria de Déu.

Preu 20 céntims.—Als suscriptors de *La Veu d'Inca* mitat de rebaixa, o sien, a 10 cts. l'exemplar.

Tip. M. Durán.—Inca